

Statement regarding amended form of credit control

Issued by the Governor of the South African Reserve Bank, Dr. T. W. de Jongh

30th October 1972

As stated earlier, the recent amendments to the Banks Act will be brought into operation on 1st November 1972. Further details are hereby announced about the nature of the new credit control measures and the supplementary liquid asset requirements with which banking institutions will have to comply in future.

In determining its policy in this regard, the Reserve Bank naturally had to take into account the general economic situation in the Republic. As a result of the improvement in the balance of payments, the general monetary and financial climate is becoming increasingly more conducive to economic expansion. The large increase in the rand value of gold production as well as merchandise exports since the beginning of 1972 has also set in motion a process of income generation which should, in the coming months, lead to a substantial stimulation of consumption and capital spending. Nevertheless, it would appear that the expansion of domestic economic activity is for the time being still relatively sluggish, and at this stage continues to need encouragement.

As against this, the danger of inflation cannot be overlooked. At the end of September 1972 the consumer price index was 7,2 per cent higher than a year previously. It is true that this increase was not caused by excessive demand—it was partly the legacy of the previous period of demand-pull inflation and partly the unavoidable result of factors such as the exchange rate adjustments of the past year, the continued world inflation and the increase in domestic food prices. It would, therefore, clearly not be appropriate to withhold the stimulation which economic activity requires at present in an attempt to counteract the present inflation by means of restrictive monetary measures. Nevertheless, an excessive expansionary monetary policy at this stage should be guarded against, particularly in view of the fact that the quantity of money and near-money in South Africa already increased at a seasonally adjusted annual rate of more than 14 per cent during the first eight months of 1972, compared with an increase of 7 per cent during 1971. The sharp rise in money and near-money during the first eight months of 1972 was partly caused by a further increase in bank credit to the private sector at a seasonally adjusted annual rate of 7 per cent.

Taking all these considerations into account, and after the usual consultation with the Treasury, the Reserve Bank has decided to abolish the existing ceilings on bank credit as from 1st November 1972 and to prescribe liquid asset and cash reserve requirements according to the definitions of the amended Banks Act as follows:

Each banking institution (other than a discount

house) shall, as from the date of certification of its monthly statement (B.A. Form No. 7) for the month ended 31st October 1972, maintain liquid assets (including reserve balances) amounting to not less than the aggregate of:

- (a) 45 per cent of its short-term liabilities to the public;
- (b) 28 per cent of its medium-term liabilities to the public;
- (c) 5 per cent of its long-term liabilities to the public; and
- (d) 10 per cent of its liabilities under acceptances.

This means that the *supplementary* liquid asset requirements over and above the minimum liquid asset requirements as prescribed by the Banks Act will amount to 15 per cent of banking institutions' short-term and 8 per cent of their medium-term liabilities to the public. These requirements replace the present supplementary requirements.

It has further been decided that each banking institution (other than a discount house) shall as from the date of certification of its monthly statement for the month ended 31st October 1972, maintain with the National Finance Corporation a *supplementary* reserve balance (over and above the minimum reserve balance of 8 per cent of its short-term liabilities to the public to be held with the Reserve Bank) amounting to 10 per cent of its short-term liabilities to the public. As was the case before, the minimum and supplementary reserve balances which will have to be maintained by the banking institutions concerned according to these requirements will, of course, form part of the liquid assets which the banks must maintain.

The provision in the amended Banks Act that acceptances and self-liquidating bills and promissory notes may only constitute a maximum of 20 per cent of the required liquid assets (other than the reserve balance requirement) will also apply to the *supplementary* liquid asset requirements.

The required notices to give effect to these decisions will in due course appear in the Government Gazette. The Registrar of Banking Institutions will also supply details regarding the new requirements by circular letter to each banking institution.

Judged according to the available information for August and September 1972, the new requirements will allow scope for further expansion of credit, particularly in view of the rising gold and other foreign reserves which naturally augment the liquid assets of the banks. The new requirements will obviously be reconsidered as information about their effects becomes available.

The amended form of credit control as now announced will afford more opportunity for sound competition

among banking institutions. Banks will also have more freedom regarding the purposes for which credit is extended, but they are urgently requested to give preference to the extension of credit for production and export purposes. In this regard discussions will soon be held with the banks.

Verklaring insake gewysigde vorm van kredietbeheer

Uitgereik deur die President van die Suid-Afrikaanse Reserwebank, dr. T. W. de Jongh

30 Oktober 1972

Soos reeds vroeër bekend gemaak, word die onlangse wysigings van die Bankwet vanaf 1 November in werking gestel. Nadere besonderhede word nou aangekondig oor die aard van die nuwe kredietbeheermaatreëls en die aanvullende likwiede batevereistes waaraan bankinstellings in die toekoms sal moet voldoen.

By die bepaling van sy beleid in hierdie verband moes die Reserwebank vanselfsprekend die hele ekonomiese toestand in die Republiek in aanmerking neem. As gevolg van die verbetering in die betalingsbalans word die algemene monetêre en finansiële klimaat steeds meer bevorderlik vir ekonomiese uitbreiding. Ook het die groot toename in die randwaarde van sowel die goudproduksie as goedere-uitvoere sedert die begin van 1972 alreeds 'n proses van inkomeskepping aan die gang gesit wat verbruiks- en kapitaalbesteding in die komende maande aansienlik behoort te stimuleer. Nietemin wil dit voorkom asof die uitbreiding van binnelandse ekonomiese bedrywigheid voorlopig nog betreklik traag is, en in hierdie stadium steeds aanmoediging verdien.

Aan die ander kant kan die gevaar van inflasie nie uit die oog verloor word nie. Aan die einde van September 1972 was die verbruikersprysindeks 7,2 persent hoër as 'n jaar vantevore. Hierdie toename is wel nie deur oormatige vraag veroorsaak nie – dit is gedeeltelik die nalatenskap van die vroeëre tydperk van „vraagtrek-inflasie” en gedeeltelik die onvermydelike gevolg van faktore soos die wisselkoersaanpassings van die afgelope jaar, die voortgesette wêreldinflasie en die styging in binnelandse voedselpriese. Daarom sou dit klaarblyklik nie gepas wees om die stimulering wat ekonomiese bedrywigheid tans benodig te weerhou in 'n poging om die huidige inflasie deur beperkende monetêre maatreëls te probeer teenwerk nie. Nogtans moet daar gewaak word teen 'n oormatige ekspansionistiese monetêre beleid in hierdie stadium, veral in die lig van die feit dat die hoeveelheid geld en kwasi-geld in Suid-Afrika gedurende die eerste agt maande van 1972 reeds teen 'n seisoensaangesuiwerde jaarkoers van meer as 14 persent toegeneem het, vergeleke met 'n styging van slegs 7 persent gedurende 1971. Die skerp styging gedurende die eerste agt maande van 1972 in geld en kwasi-geld is gedeeltelik veroorsaak deur 'n verdere styging in bankkrediet aan die private sektor teen 'n seisoensaangesuiwerde jaarkoers van 7 persent.

Met inagneming van al hierdie oorwegings en ná die gebruiklike oorlegpleging met die Tesourie, het die Reserwebank besluit om die bestaande plafonne op bankkrediet vanaf 1 November 1972 af te skaf en likwiede bate- en kontantreserwevereistes volgens die omskrywings van die gewysigde Bankwet soos volg in te stel.

Elke bankinstelling (behalwe 'n diskontohuis) moet vanaf die datum van sertifisering van sy maandopgawe (Vorm B.W. Nr. 7) vir die maand geëindig 31 Oktober 1972, likwiede bates (insluitende reserwesaldo's) in stand hou tot 'n bedrag minstens gelyk aan die som van:

- (a) 45 persent van sy korttermynverpligtings teenoor die publiek;
- (b) 28 persent van sy middeltermynverpligtings teenoor die publiek;
- (c) 5 persent van sy langtermynverpligtings teenoor die publiek;
- (d) 10 persent van sy verpligtings uit hoofde van aksepte.

Die *aanvullende* likwiede batevereistes wat bo en behalwe die minimum likwiede batevereistes soos deur die Bankwet voorgeskryf, ingestel word, bedra hiervolgens dus 15 persent van die bankinstellings se korttermyn- en 8 persent van hulle middeltermynverpligtings teenoor die publiek. Hierdie vereistes vervang die huidige aanvullende vereistes.

Verder is besluit dat elke bankinstelling (behalwe 'n diskontohuis) vanaf die datum van sertifisering van sy maandopgawe vir die maand geëindig 31 Oktober 1972, 'n *aanvullende* reserwesaldo (bo en behalwe die minimum reserwesaldo van 8 persent van sy korttermynverpligtings teenoor die publiek wat by die Reserwebank gehou moet word) by die Nasionale Finansiëkorporasie in stand moet hou tot 'n bedrag van 10 persent van sy korttermynverpligtings teenoor die publiek. Die minimum en aanvullende reserwesaldo's wat uit hoofde van hierdie bepalings deur die betrokke bankinstellings gehou word, sal natuurlik, soos ook voorheen die geval was, deel vorm van die likwiede bates wat die banke in stand moet hou.

Die bepaling in die gewysigde Bankwet dat aksepte en selflikwiderende wissels en promesses slegs 'n maksimum van 20 persent van die likwiede batevereistes (ander as die reserwesaldovereiste) mag beloop, sal ook ten opsigte van die *aanvullende* likwiede batevereistes geld.

Die nodige kennisgewings om aan hierdie besluite uitvoering te gee, sal binnekort in die Staatskoerant verskyn. Besonderhede betreffende die nuwe vereistes sal ook per omsendbrief deur die Registrateur van Banke aan elke bankinstelling gestuur word.

Geoordeel volgens die beskikbare gegewens vir Augustus en September 1972, laat die nuwe vereistes soos neergelê ruimte vir verdere kredietuitbreiding, veral in die lig van die stygende goud- en ander buitelandse reserwes wat natuurlik die banke se likwiede bates aanvul. Die nuwe vereistes sal vanselfsprekend in heroorweging geneem word soos inligting oor die uitwerking daarvan beskikbaar kom.

Die gewysigde vorm van kredietbeheer wat hiermee aangekondig word, sal meer geleentheid vir gesonde mededinging tussen bankinstellings bied. Banke sal ook meer vryheid hê ten opsigte van die doeleindes waarvoor krediet verleen word, maar 'n ernstige beroep word op hulle gedoen om voorkeur te gee aan die verlening van krediet vir produksie- en uitvoerdoeleindes. In hierdie verband sal daar binnekort same-sprekings met die banke gevoer word.

Opmerking oor tabelle

Tabelle S-62 tot S-65.

Suid-Afrika se buitelandse laste en bates, 1971

Buitelandse laste

Gedurende 1971 het Suid-Afrika se buitelandse laste met die rekord bedrag van R1 215 miljoen toegeneem om aan die einde van 1971 op R7 033 miljoen te staan te kom. Dit verteenwoordig 'n toename van 21 persent, vergeleke met 'n gemiddelde jaarlikse koers van toename van minder as 12 persent gedurende die voorafgaande vyf jaar. Die skerp styging in Suid-Afrika se buitelandse laste gedurende 1971 kan hoofsaaklik aan 'n aansienlike invloeiing van kapitaal ten bedrae van R760 miljoen na sowel die private sektor as die sentrale regering en banksektor toegeskryf word. 'n Verdere aansienlike toename in die onuitgekeerde winste van buitelandse beheerde Suid-Afrikaanse ondernemings en 'n opwaartse herwaardering van buitelandse laste ten bedrae van R212 miljoen as gevolg van die herskikking van wisselkoerse gedurende 1971, het wesenlik tot die aansienlike toename in buitelandse laste bygedra.

Die buitelandse laste van die private sektor het gedurende 1971 met ongeveer 16 persent tot 'n peil van R5 792 miljoen toegeneem. Indien die invloed van die herskikking van wisselkoerse op hierdie toename uitgesluit word, was die koers van toename, net soos in 1970, weer eens ongeveer 14 persent. Gedurende 1971 het die laste van die sentrale regering en banksektor met nie minder nie as R418 miljoen toegeneem, of met ongeveer 51 persent, vergeleke met 'n toename van 39 persent gedurende 1970 en 'n afname van 3 persent gedurende 1969. Alhoewel die herskikking van wisselkoerse ook 'n groot bydrae tot hierdie toename gemaak het, was 'n toename in buitelandse lenings as gevolg van die stram toestande op die binnelandse kapitaalmarkt en die groot aanbod van fondse op die Europese kapitaalmarkt hoofsaaklik vir hierdie styging verantwoordelik.

Die skerp toename in netto buitelandse lenings het hoofsaaklik in die onregstreekse beleggingsektor voorgekom, met die gevolg dat onregstreekse belegging gedurende 1971 met R633 miljoen, of met bykans 34 persent, vergeleke met 26 persent gedu-

rende 1970, toegeneem het. In teenstelling met vorige jare het onregstreekse belegging dus gedurende die afgelope twee jaar 'n aansienlike bydrae tot die styging in totale buitelandse laste gemaak. Onuitgekeerde winste en 'n toename in buitelandse lenings was hoofsaaklik vir die toename van R582 miljoen, of sowat 15 persent, in die laste van die regstreekse beleggingsektor verantwoordelik.

Sedert 1967 het die Wes-Europese lande geleidelik hul aandeel in die totale buitelandse belegging in Suid-Afrika ten koste van dié van die Sterlinggebied-lande verhoog, terwyl die aandeel van die lande in die Dollargebied feitlik onveranderd gebly het. Sodoende het Wes-Europa se aandeel in die totale buitelandse belegging in Suid-Afrika vanaf 17 persent aan die einde van 1967 tot 25 persent aan die einde van 1971 gestyg, terwyl die aandeel van die Sterlinggebied vanaf 64 tot 55 persent gedurende dieselfde tydperk gedaal het.

Buitelandse bates

Veranderings in Suid-Afrika se buitelandse bates word in 'n groot mate deur veranderings in sy goud- en ander buitelandse reserwes beïnvloed. Vanaf die einde van 1968 tot die einde van 1971, het Suid-Afrika se buitelandse bates met slegs R64 miljoen, of sowat 1 persent per jaar, toegeneem as gevolg van 'n daling in die goud- en ander buitelandse reserwes gedurende hierdie drie jaar. Indien die goud- en ander buitelandse reserwes buite rekening gelaat word, het die ander buitelandse bates teen 'n gemiddelde jaarlikse koers van meer as 12 persent gedurende dieselfde tydperk gestyg. Gedurende 1971 het die totale buitelandse bates met 4 persent gestyg tot 'n bedrag van R2 486 miljoen, vergeleke met 'n toename van 15 persent indien die goud- en ander buitelandse reserwes buite rekening gelaat word.

Die skerp styging in die buitelandse bates, uitgesonderd die goud- en ander buitelandse reserwes, gedurende 1971 is teweeggebring deur ongeveer gelyke toenames in die buitelandse bates van die private sektor en die sentrale regering en banksektor. Die toename van R123 miljoen in die buitelandse bates van die private sektor was hoofsaaklik in die vorm van regstreekse belegging en meer in besonder in die vorm van onuitgekeerde winste van buitelandse ondernemings wat deur Suid-Afrikaanse inwoners beheer word. Die toename van R119 miljoen in die buitelandse bates van die sentrale regering en banksektor, uitgesonderd goud- en ander buitelandse reserwes, was hoofsaaklik die gevolg van 'n verhoging van Suid-Afrika se kwota by die Internasionale Monetêre Fonds.

Gedurende 1971 het Suid-Afrika se totale buitelandse bates in die Sterlinggebied en Wes-Europa aansienlik toegeneem, terwyl die totale buitelandse bates in die Dollargebied, uitgesonderd internasionale organisasies, in werklikheid gedaal het.